

ايصال ثواب
جون
برڪتون

13-Apr-2017

هفتيوار سنٽن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سنٽن پريو بيان

For Islamic Brothers

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ ط
 اَمَّا بَعْدُ! فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

ايصال ثواب جون برڪتون

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

نَوِيْتُ سُنَّتَ الْاِعتِكَافِ (مون سنّت اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وٺو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب پڻ ملندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيْلَتِ

حُجَّةُ الْاِسْلَامِ امام محمد بن محمد غزالي رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: حضرت سيدنا حسن بصري عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْقَدِي جِي خدمت بابرڪت ۾ حاضر ٿي هڪ عورت عرض ڪيو: منهنجي جوان ڌيءَ فوت ٿي وئي آهي ڪو طريقو ارشاد فرمايو جو مان ان کي خواب ۾ ڏسي وٺان. پاڻ رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ ان کي عمل ٻڌايو. ان پنهنجي مرحوم ڌيءَ کي خواب (Dream) ۾ هن حالت ۾ ڏٺو جو ان جي بدن تي تارگول (يعني ڏامر) جو لباس، گچيءَ ۾ زنجير ۽ پيرن ۾ زنجيرون آهن! هُن هي خواب حضرت سيدنا حسن بصري رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ کي ٻڌايو. پاڻ رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ ٻڌي ڏاڍا غمگين ٿي ويا. ڪجهه عرصي کان پوءِ حضرت سيدنا حسن بصري رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ خواب ۾ هڪ چوڪريءَ کي ڏٺو. جيڪا جڻت ۾ هئي ۽ ان جي مٿي تي تاج هو. ان چيائين: ڇا اوهان مون کي نه سڃاتو، آءُ انهيءَ عورت جي ڌيءَ آهيان،

جنهن اوهان کي منهنجي حالت ٻڌائي هُئي، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايو: ڪهڙي سبب آئون اوهان جي حالت بدليل ڏسي رهيو آهيان؟ ”مرحوم چوڻ لڳي: قبرستان جي ويجهو کان هڪ شخص گذريو ۽ هُن نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي درود شريف موڪليو، ان جي درود شريف جي برڪت سان الله عَزَّوَجَلَّ اسان 550 قبر وارن تان عذاب کڻي ورتو. (مڪاشفة القلوب، الباب السابع، ص ۲۴ بتغير قليل)

لاج رکھ لے گنہگاروں کی نامِ رَحْمَن ۽ ترا يارب!

بے سبب بخش دے نہ پوچھ عمل نامِ غَفَّار ۽ ترا يارب!

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

منا مٺا اسلامي پائرو! اسان ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪيون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ حَبِيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ. يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

ٻہ مدني ڪُل: 1 بنا سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.
2 جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جھڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو گوڏا پڇي ويهندس ❁ ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي ٻين جي لاءِ جاءِ ڪشادي ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهورڻ، جهٽڪڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! اُذْكُرْ اللهُ. تُوْبُوْا اِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن

جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مُصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

منا منا اسلامي پاترو! درود شريف جي فضيلت بابت جيڪا حڪايت اسان ٻڌي، ان مان اِيسالِ ثوابِ جي اهميت واضح ٿئي ٿي ته هڪ چوڪريءَ انتهائي درد ناک حالت ۾ عذاب جو شڪار هئي ته جڏهن الله ﷻ جي هڪ ٻانهي گذرندي حُضُورِ سراپا نور، فيض گنجور، شافعِ يومِ النُّشُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذاتِ مُقَدَّسَ تي دُرُودِ پاڪ موڪليو ۽ ان جو ثواب قبرستان وارن کي بخش ڪيو ته نه رڳو ان چوڪريءَ کي عذاب مان نجات ملي بلڪ مزيد سوين قبر وارن کي عذاب مان رهائي نصيب ٿي. ٿورو سوچيو ته اسان جو رب ﷻ ڪيتري قدر مهربان آهي جو ان نه رڳو هڪ پيري دُرُودِ شريف جي برڪت سان سوين مُردن جي بگڙي بڻائي ڇڏي ته جيڪي مسلمان ڪثرت سان درودِ پاڪ پڙهن ۽ نيڪين جو ثواب مسلمان مرحومن کي موڪلڻ جو عادي هوندو ته الله تعاليٰ اِيسالِ ثوابِ ڪرڻ واري ۽ جنهن کي ثواب موڪليو ويو انهن سڀني تي انعام و اڪرام جي ڪهڙي بارش ڪندو. تنهنڪري اسان کي به ڪپي ته اِيسالِ ثوابِ جي معاملي ۾ سُستي ڪرڻ بدران وقتاً فوقتاً دُرُودِ پاڪ ۽ نيڪين کان حاصل ٿيڻ وارو ثواب موڪليندا رهون، انهن جي لاءِ دُعاءِ مغفرت ڪندا رهون چوٽه هي هڪ اهڙو جائز عمل آهي جو جنهن جي برڪت سان مسلمان مرحومن سان گڏوگڏ زندهه ماڻهن کي به فائدو ٿيندو آهي، حضرت علامه مولانا مُفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: اِيسالِ ثوابِ يعني قرآن مجيد يا دُرُودِ شريف يا ڪلمه طيبه يا ڪنهن نيڪ عمل جو

ثواب بين کي پهچائڻ جائز آهي. عبادتِ ماليه يا بدنيه (مالي عبادت جيئن صدقہ و خيرات ۽ بدني عبادت جيئن نماز روزہ وغيره)، فرض و نفل سڀني جو ثواب بين کي بخش ڪري سگهجي ٿو، چوٽه زندهه ماڻهن جي ايسالِ ثواب سان مُردن کي فائدو پهچندو آهي. (بهارِ شريعت، 3 / 622) ياد رکو! مَرْحُومَن جي لاءِ مَغْفَرَت ۽ رحمت جي دعا ڪرڻ به ايسالِ ثواب ئي جو هڪ قسم آهي جيئن ملك العلماء حضرت علامه ظفر الدين بهاري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ايسالِ ثواب جا چار (4) طريقا آهن: (1) دُعَاءِ مَغْفَرَت (2) دُعَاءِ رَحْمَت (3) جنازي نماز (4) قبر تي ترسڻ ۽ دعا ڪرڻ. (دورِ صحابه ۾ ايسالِ ثواب کي مختلف صورتين، ص 25)

قرآنِ ڪريم ۾ ايسالِ ثواب ڪرڻ جو هڪ طريقو يعني مؤمنين جي لاءِ دعاءِ مَغْفَرَت ڪرڻ جو ثبوت واضح طور تي موجود آهي، جيئن سڀياري 28 سورة حشر آيت نمبر 10 ۾ الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمائي ٿو:

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ،
ترجمو ڪنزالايمان: ۽ اهي جيڪي انهن کان پوءِ آيا عرض ڪن ٿا، اي اسان جا رب عَزَّوَجَلَّ اسان کي معاف فرمائ ۽ اسان جي ڀائرن کي، جن اسان کان اڳي ايمان آندو،

مشهور مفسرِ قرآن مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هتي به مسئلا معلوم ٿيا هڪ اهو صرف پنهنجي لاءِ دعا نه ڪري، بزرگن جي لاءِ به ڪري پيو هي ته بزرگانِ دين خصوصاً صحابه ڪرام ۽ اهل بيت جا عرس، ختم، نياز فاتح وغيره هي اعليٰ شيون آهن ڇاڪاڻ ته ان ۾ اُن بزرگن جي لاءِ دعا آهي. (تفسير نورالعرفان، 28/842)

منا مٿا اسلامي ڀائرو! انسان جيستائين دُنيا ۾ رهي ٿو ان جي آس پاس ان جا والدِين، پيٽ پيءُ، زال مڙس ۽ دوست ۽ عزيز وغيره موجود هوندا آهن جيڪي ان جي هر ڏک درد ۽ آزمائش ۾ ان سان گڏ رهندا آهن ۽ ان جو غم هلڪو ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا آهن، بيمار هجن ته بيمار پُوسي (يعني عيادت) به ڪندا آهن، پر جڏهن اهو انسان تنگ ۽ اوندهه قبر ۾ وڃي پهچي ٿو ته ان جا والدِين، نه پيٽ پيءُ، نه اهل و عيال ۽ نه دوست احباب ان سان گڏ هوندا آهن بلڪه هو قبر ۾ اڪيلو هوندو آهي. قبر ۾ وڃڻ کان بعد ان تي جيڪا گذري ٿي ان جو حال ته هو پاڻ ئي وڌيڪ بهتر ڄاڻي ٿو.

حديثِ پاڪ ۾ قبر جي حقيقت بيان ڪندي مڪي مدني سلطان، رحمت عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائن ٿا: **الْقَبْرُ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفْرِ النَّارِ** يعني بيشڪ قبر جنت جي باغن مان هڪ باغ آهي يا جهنم جي کڏن مان هڪ کڏ. (ترمذي، الحديث ۲۴۶۸، ج ۴، ص ۲۰۸) هاڻي جيڪو قبر ۾ موجود آهي ته اسان کي ان جي باري ۾ معلوم ناهي ته قبر ان جي لاءِ جنت جو باغ ثابت ٿي هوندي يا مَعَاذَ اللهُ **عَذَابٌ** جهنم جي کڏ بڻي هوندي. پر اسان کي هڪ مسلمان سان خير خواهي جو جذبو رکندي ان جي لاءِ اِيسالِ ثواب جي عادت بنائڻ گهرجي. **أَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ** حضرت سيدتنا عائشه صديقه **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** کان روايت آهي ته **رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن حڪم فرمايو: سڱ وارو دنبو آندو وڃي جيڪو اوندهه ۾ هلندو هجي، اوندهه ۾ ويهندو هجي ۽ اوندهه ۾ ڏسندو هجي (يعني ان جا پير ڪارا هجن ۽ پيٽ ڪارو هجي ۽ اکيون ڪاريون هجن) اهو قرباني جي لاءِ حاضر ڪيو ويو ته حضور **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن ارشاد فرمايو: "عائشه ڇُري آڻ ۽ ان کي پٿر تي تيز ڪري وٺ، پوءِ حضور **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ڇُري ورتي ۽ ڏنبي کي لپتائي ان کي ذبح ڪري ڇڏيو. پوءِ ارشاد فرمايائون: يا اللهُ **عَزَّوَجَلَّ** تون ان

ڪي محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ۽ سندن آل ۽ اُمّت جي طرفان قبول فرما. (مسلم، "ڪتاب الاضاحي، باب إستحباب إستحسان الضحية... إلخ، الحديث: ۱۹- (۱۹۶۷) ص ۸۳۷.)

مشهور مُفسّرِ قرآن، حڪيمُ الأُمّت مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان جي شرح ۾ فرمائن ٿا: يعني قرباني جي ثواب ۾ انهن کي به شريڪ فرمائي ڇڏ. ان مان معلوم ٿيو ته پنهنجي فرضن ۽ واجبن جو ثواب ٻين کي بخشي سگهون ٿا، ان ۾ ڪمي نٿي اچي سگهي، اها حديث کاڌو اڳيان رکي ايسالِ ثواب ڪرڻ بابت قوي دليل آهي چوته دنبو اڳيان آهي ۽ حضور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ان جو ثواب پنهنجي آل ۽ اُمّت کي بخشي رهيا آهن. (مرآة المناجیح، ۲/۳۶۸)

حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت سيدتنا خديجه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جو اڪثر تذڪرو ڪندا هئا ۽ بعض اوقات ٻڪري ذبح فرمائي ان جي گوشت جا ٽڪر ڪندا هئا ۽ اُمُ المومنين حضرت خديجه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي ساهيڙين جي گهر موڪليندا هئا. (بخاري، الحديث: ۳۸۱۸، ج ۲، ص ۵۶۵)

مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: اڪثر حضور انور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) حضرت خديجه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي طرفان ٻڪري قربان ڪندا هئا انهن کي ثواب پهچائڻ جي لاءِ ان جو گوشت انهن جي ساهيڙين ۾ ورهائيندا هئا. هن حديث مان ڪجهه مسئلا معلوم ٿيا: (1) ميت جي طرفان قرباني ڪرڻ جائز آهي. (2) ميت کي صدقي ۽ خيرات جو ثواب بخشڻ سنت آهي. (3) ميت جي نالي جو کاڌو ان جي پيارن دوستن کي ڏيڻ بهتر آهي، ان سان ميت کي ڊبل خوشي ٿيندي آهي هڪ ثواب پهچڻ جي بي ان جي دوستن پيارن جي امداد ٿيڻ جي. (مرآة المناجیح، ۸/۴۹۶)

منا مٺا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو ته زندهه ماڻهن جو مُردن بلڪ جيڪي

منا منا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو ته اِيسالِ ثوابِ جي لاءِ ڊيگون پڄاڻڻ، مختلف قسم جا کاڌا تيار ڪرائڻ ۽ وڏي اهمت سان ماڻهن کي سڏڻ ضروري ناهي بلڪ جيڪو کاڌو اسان روزانو کائون ٿا انهيءَ تي فاتح وغيره ڏياري پنهنجي مرحومن کي اِيسالِ ثوابِ ڪري سگهون ٿا ايستائين جو پاڻي جي ذريعي به مرحومن کي اِيسالِ ثوابِ ڪري سگهون ٿا بلڪ پاڻي ته عظيمُ الشان صدقہ جاريه آهي جيئن ته

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: ڪو صدقو پاڻي کان وڌيڪ اجر

وارو ناهي. (شعب الايمان، باب في الزكاة، فصل في اطعام الطعام وسقي الماء، حديث: ۳۳۷۸، ج ۳، ص ۲۲۱)

مشهور مفسرِ قرآن، حڪيمُ الأُمَّتِ مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: (ميت) جي طرفان پاڻي جي خيرات ڪريو چوٽه پاڻي سان ديني دنياوي نفعاً حاصل ٿيندا آهن، خاص ڪري ان گرم ۽ خشڪ علائقن ۾ جتي پاڻي جي ڪمي هجي، ڪي ماڻهو سبيلون لڳائڻ ٿا، عام مسلمان ختم، فاتح وغيره ۾ ٻين شين سان گڏ پاڻي به رکندا آهن انهن سڀني جو ماخذ اها حديث آهي چوٽه ان مان معلوم ٿيو ته پاڻي جي خيرات بهتر آهي.

(مرآة المناجیح، ۱۰۴/۳ تا ۱۰۵، ملتقطاً و بتغیر)

شيخ طريقت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيه پنهنجي رسالي ”فاتح ۽ اِيسالِ ثواب جو طريقو“ صفحي نمبر 11 تي فرمائن ٿا: سيدنا سعد رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي انهي ارشاد ”اهو ڪوھ اَمْرُ سَعْدِ (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا) جي لاءِ آهي“ جي معنيٰ اها آهي ته هي ڪوھ حضرت سَيِّدُنَا سَعْدِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي ماءُ جي اِيسالِ ثواب لاءِ آهي. هن مان خبر پئي ته مسلمانن جو ڳئون ٻڪري وغيره کي بزرگن ڏانهن منسوب ڪرڻ مثال طور ائين چوڻ ته ”هي سيدنا غوث پاڪ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو ٻڪرو

آهي“ هن ۾ ڪو حرج ناهي چو ته هن مان مراد به اها آهي ته هي ٻڪر غوث پاڪ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** جن جي ايسالِ ثواب لاءِ آهي ۽ قرباني جي جانور کي به ته ماڻهو هڪ ٻئي ڏانهن ئي منسوب ڪندا آهن، مثلاً ڪو قرباني جي لاءِ ٻڪرو وٺي اچي رهيو هجي ۽ اوهان جيڪڏهن ان کان پڇيو ته هي ڪنهن جو ٻڪر و آهي؟ ته ان هن طرح جواب ڏنو ته ”منهنجو ٻڪر آهي“ يا ”منهنجي مامي جو ٻڪر آهي“ جڏهن اهو چوڻ واري تي اعتراض ناهي ته ”غوث پاڪ جو ٻڪرو چوڻ واري تي به اعتراض نه هئڻ گهرجي. حقيقت ۾ هر شيءِ جو مالڪ الله **عَزَّوَجَلَّ** ئي آهي ۽ قرباني جو ٻڪر هجي يا غوث پاڪ جو ٻڪر، هر جانور کي ذبح ڪرڻ وقت الله **عَزَّوَجَلَّ** جو نالو ورتو ويندو آهي، اسان کي الله تعاليٰ وسوسن کان نجات بخشي.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْبُ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ

منا منا اسلامي ڀائرو! حضور انور، شافع محشر **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ۽ سندن جائز صحت ڪرامت جي عمل مان ثابت ٿيو ته فوت ٿي ويل مسلمانن کي ايسالِ ثواب ڪرڻ، انهن جي طرفان قرباني ڪرڻ ۽ کاڌو وغيره ڪرائڻ بلڪل جائز بلڪ بهترين ۽ پاڪيزه طريقو آهي. اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا: امواتِ مسلمين (يعني مرحومن) جي نالي تي کاڌو پچائي ايسالِ ثواب جي لاءِ **تَصَدَّقْ** (يعني خيرات) ڪرڻ بيشڪ جائز ۽ **مُسْتَحْسَن** (يعني پسندیده) آهي ۽ ان تي فاتح سان ايسالِ ثواب پيو **مُسْتَحْسَن** (يعني پسندیده) آهي ۽ ٻين شين جو گڏ ڪرڻ زيادتِ خير (يعني ڀلائي ۾ اضافو) آهي. (فتاويٰ رضويه، ۵۹۵/۹) هر شخص کي افضل اهو ئي آهي ته جيڪو عمل صالح (يعني جيڪي به نڪ ڪم) ڪري ان جو ثواب اولين و آخريين احياءِ و اموات (يعني

سَيِّدُنَا آدَمَ صَفِي اللَّهِ عَلِي كَيْبِنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کان وني قیامت تائين ٿيڻ وارن (تمام مؤمنين و مؤمنات جي لاءِ هديو موڪلي (يعني اِيسالِ ثوابِ ڪري)، سڀني کي ثواب پهچندو ۽ ان کي (يعني جنهن اِيسالِ ثواب ڪيو) انهن سڀني جي برابر اجر ملندو. (فتاويٰ رضويه، ۹/۶۱۷)

منا مٺا اسلامي ڀائرو! اسان جي معاشري ۾ اهو رواج آهي ته اسان زندگي ۾ مختلف موقعن تي هڪ ٻئي کي تحفا (Gifts) موڪلي پنهنجي دوستي يا رشتيداري کي وڌيڪ مضبوط ڪندا آهيون، جڏهن اسان جو موڪليل تحفو توڙي جو اهو معمولي قيمت جو هجي اسان جي عزيز يا دوست تائين پهچي ويندو آهي ته هو ان کي ڏسي خوش ٿيندو آهي پوءِ هو به اسان کي بدلي ۾ تحفو موڪلي پنهنجي عقيدت ۽ محبت جو ثبوت ڏيندو آهي، پر جڏهن اسان جو اهو عزيز يا دوست فوت ٿي ويندو آهي ته تحفن جو اهو سلسلو به رُڪجي ويندو آهي. پر جيڪڏهن اسان چاهيون ته اِيسالِ ثواب جي صورت ۾ پهريان کان بهتر تحفا موڪلي ان جي خوشي جو سبب بڻجي سگهون ٿا. جي ها! اسان جو اِيسالِ ثواب مرحومن جي لاءِ تحفا بڻجي ويندا آهن جنهن کي ڏسي انهن کي بيحد خوشي محسوس ٿيندي آهي. جيئن ته

مُردن جي لاءِ زندن جو تحفو

حضرت سَيِّدُنَا عَبْدِ اللَّهِ بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا بيان ڪن ٿا ته رسولِ خدا، حبيبِ ڪبريا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: قبر ۾ مُردن جو حال ٻڌندڙ انسان جيان آهي جيڪو شدت سان انتظار ڪندو آهي ته پيءُ يا ماءُ يا پٽ يا ڪنهن دوست جي دعا ان کي پهچي ۽ جڏهن ڪنهن جي دعا ان کي پهچندي آهي ته ان جي ويجهو اها دنيا ۽ ان ۾ جيڪو ڪجهه آهي سڀ کان بهتر هوندي

آهي. الله عَزَّوَجَلَّ قبر وارن کي ان جي زندهه واسطيدارن جي طرفان هديو ڪيل ثواب جبلن جي برابر عطا ڪندو آهي، زندهه جو تحفو مُردن جي لاءِ ”دعاء مغفرت ڪرڻ“ ۽ ان جي طرفان ”صدقو ڪرڻ“ آهي. (فردوس الاخبار، ۲/۳۳۶، حديث: ۶۶۶۴)

مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حديثِ پاڪ جي هن جملي (ميت قبر ۾ ٻڌندڙ فريادي جيان هوندي آهي) جي شرح ۾ فرمائن ٿا ته عام گنهگار مسلمان ته پنهنجي گناهن جي ڪري، خاص نيك مسلمان انهيءَ پشيماني جي ڪري ته اسان اڃا وڌيڪ نيڪيون ڇو نه ڪيون، مخصوص محبوب پنهنجي جدا ٿيل پيارن جي ڪري اهڙا ٿيندا آهن. تازه ميت برزخ ۾ اهڙي هوندي آهي جيئن نئين ڪنوار ساهرن ۾ چوٽه جيتوڻيڪ اتي ان کي هر طرح جو عيش و آرام هوندو آهي پر ان جي دل مائتن ۾ هوندي آهي، جڏهن ڪا سوغات يا ڪو ماڻهو مائتن مان ايندو آهي ته ان جي خوشي جي حد ناهي هوندي، پوءِ نيٺ دل لڳي ويندي آهي. ظاهر هي آهي ته هتي ميت مان تازه ميت مراد آهي چوٽه ان کي زندهه جي تحفي جو گهڻو انتظار رهندو آهي ان ڪري نئين ميت کي جلد از جلد نياز، تيجهو، ڏهو، چاليهو وغيره سان ياد ڪن ٿا. زندهه کي ڪي ته مُردن کي پنهنجي دعائن وغيره ۾ ياد رکن ته جيئن سڀاڻي انهن کي ٻيا مسلمان ياد ڪن. (مرآة المناجیح، ۳/۳۷۳ تا ۳۷۴، ملقطا)

زندهه ماڻهن جو اِيسالِ ثواب فوت شده ماڻهن کي تحفن جي صورت ۾ پيش ڪيو ويندو آهي. اچو! هن باري ۾ به ايمان افروز حڪايتون ٻڌون ٿا.

نور جا تحفا

حضرت سيدنا مالڪ بن دینار رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بيان ڪن ٿا ته مان شبِ جُمُعہ قبرستان ۾ ويس ته ڏٺو اتي هڪ نور چمڪي رهيو آهي، مون چيو: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ

ائين لڳي ٿو ته الله ﷻ قبرستان وارن جي بخشش ڪري ڇڏي آهي. ايتري ۾ مون کي پري کان هڪ غيبي آواز آيو: اي مالڪ بن دينار! اهو مسلمانن جو پنهنجي فوت ٿيل پائرن جي لاءِ تحفو آهي. مون چيو: توهان کي ان جو واسطو جنهن توهان کي ڳالهائڻ جي سگهه ڏني آهي! ڇا مون کي ٻڌائيندو ته هي ماجرا ڇا آهي؟ ان چيو: اڄ رات هڪ مسلمان بيدار ٿي وضو ڪيو ۽ ٻه رڪعت نماز پڙهي، جنهن ۾ ان سوره فاتح کان پوءِ (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ ۱ ۽ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝) جي تلاوت ڪئي پوءِ دعا گهري: اي الله ﷻ! مان ان جو ثواب مسلمان مُردن کي پيش ڪيان ٿو. پوءِ الله ﷻ اسان تي اولهه ۽ اوڀر ۾ روشني و نور ۽ خوشي و سُورور داخل فرمائي ڇڏيو.

حضرت سيدنا مالڪ بن دينار رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: پوءِ مون هر شبِ جُمُعہ ان جي تلاوت جي عادت بڻائي، هڪ رات پياري مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خواب ۾ پنهنجي ڍڍار سان مُشَرَّف ڪندي ارشاد فرمايائون: اي مالڪ بن دينار! جيتري قدر تُوَر جا تحفا تو منهنجي اُمت کي ڏنا آهن، الله ﷻ ان جي بدلي تنهنجي مغفرت فرمائي آهي تو کي به ان جو ثواب عطا فرمايو آهي، الله ﷻ جن تي محل ۾ تنهنجي لاءِ هڪ گهر بڻايو آهي، جنهن کي مُنيف چيو ويندو آهي. مون عرض ڪيو: اهو مُنيف ڇا آهي؟ ارشاد فرمايائون: جنّت وارن وٽ هڪ بلند مقام آهي. (شرح الصدور، ص ۳۰۶)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ريشمي رومانن سان ڍڪيل تحفا

حضرت سيدنا بشار بن غالب رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: مان حضرت سيدتنا رابعه بصريه رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهَا جي لاءِ گهڻي دعا ڪندو هئس، هڪ رات مون انهن کي

خواب ۾ ڏٺو ته هو فرمائي رهيو هيون، اي بشار! توهان جا تحفا مون کي نُر جي ٿالن ۾ ريشمي رُومالن سان ڍڪي پهچايا ويندا آهن، جڏهن زنده ماڻهو فوت ٿي ويل ماڻهن جي لاءِ دعا ڪندا آهن ته انهن سان ائين ئي ٿيندو آهي، انهن کي قبول ڪري نُر جي ٿالن ۾ رکيو ويندو آهي پوءِ ريشمي رُومالن سان ڍڪي ان ميت کي پيش ڪيو ويندو آهي جنهن جي لاءِ دعا ڪئي وئي هجي ۽ چيو ويندو آهي: فَلَاطِي تُو ڏَانَهِن اهو تحفو موڪليو آهي.

(التذكرة للقرطبي، باب مايتبع الميت الي قبره، ص ۸۶)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ڪيتري قدر مهربان آهي جو دنيا ۾ ته پنهنجن ٻانهن تي لطف ۽ ڪرم جون بارشون فرمائي ٿو پر جڏهن ڪو مُسلمان فوت ٿي وڃي ته زنده ماڻهن جي دعائن ۽ اِيسالِ ثوابِ جي برڪت سان مرحومن کي سڪون ۽ اطمینان جي دولت بخشي ٿو، اهو به معلوم ٿيو ته اِيسالِ ثوابِ ڪرڻ وارن کان رسولِ خدا صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به نهايت خوش ٿيندا آهن ۽ خوشخبرين سان نوازيندا آهن. ياد رکو! ڪنهن فوت ٿي ويل مسلمان جي لاءِ اِيسالِ ثوابِ ڪرڻ ظاهري ته ننڍو عمل آهي، پر ان جون برڪتون تمام گهڻيون آهن پر افسوس ته هاڻي اسان ڏنيوي ڪمن ۾ ايتري قدر مشغول ٿي وياسين جو اسان وٽ پنهنجي مرحومن جي اِيسالِ ثوابِ يا انهن جي قبر تي وڃي فاتح خواني ڪرڻ جي لاءِ به وقت ناهي، ڪيتري افسوس جي ڳالهه آهي جو اسان ڏنيوي ڪم ته آساني سان سرانجام ڏيندا آهيون پر جنهن عمل ۾ اسان جو ۽ اسان جي مرحومن جو تمام گهڻو فائدو آهي ان کي اسان ڏُشوار سمجهون ٿا يا پوءِ اهميت ڏيڻ جي لاءِ تيار نه آهيون، بالفرض ڪنهن وٽ وقت آهي ته ان کي اِيسالِ ثوابِ جو طريقو معلوم ناهي، پوءِ ان ڪم جي لاءِ به امام صاحب، مؤذن صاحب يا ڪنهن مذهبي شخص کي تلاش ڪيو ويندو آهي.

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ شيخِ طريقت، اميراهلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ کي سلامت رکي، جنهن

اسان جهڙن ماڻهن جي رهنمائي جي لاءِ مختلف موضوعن تي ڪتاب ۽ رسالا تحرير ڪيا آهن ته جيئن اسان انهن جي مطالعي جي ذريعي پنهنجي ديني ۽ دنيوي معمولات کي سٺي طريقي سان ادا ڪري سگهون.

رسالو ”فاتح ۽ ايسالِ ثوابِ جو طريقو“ جو تعارف

جيڪڏهن ڪنهن کي فاتح ۽ ايسالِ ثوابِ جو طريقو نٿو اچي ته پريشان ٿيڻ جي ضرورت ناهي، مڪتبه المدينه تان شيخِ طريقت، اميرِ اهلِ سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ** **الغاليه** جو رسالو ”فاتح ۽ ايسالِ ثوابِ جو طريقو“ هديهءَ حاصل ڪري ان جو مطالعو ڪريو. جنهن ۾ ٻي گهڻي معلومات سان گڏوگڏ ايسالِ ثوابِ جو طريقو به موجود آهي. هن رسالي کي پاڻ به پڙهو ۽ ٻين کي به ان جي ترغيب ڏياريو. خاص ڪري ايسالِ ثوابِ جي اجتماعات (مثال طور، ڏهو، چاليهو، ورسِي ٻارهو وغيره) ۾ مرحومن جي ايسالِ ثوابِ جي لاءِ هن رسالي کي ورهايو، اهو رسالو دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان پڙهي به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْبِ! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اسان کي به ڪٻي ته پنهنجي آخرت بهتر بنائڻ جي لاءِ گناهن کان بچندا رهون، خوب خوب نيڪيون گڏ ڪريون ۽ پنهنجي ٻارن کي به نيڪين جي ترغيب ڏياريون، انهن کي به نيڪ نمازي بڻايون چوٽه اولاد کي نيڪ بنائڻ، انهن کي علمِ دين جي زيور سان آراسته ڪرڻ ۽ انهن جي شريعت جي مطابق مدني تربيت ڪرڻ سان والدين کي جتي گهڻا ديني ۽ دنيوي فائدا ۽ ثمرات حاصل ٿيندا آهن اتي هڪ فائدو اهو به ملي ٿو ته جڏهن والدين ان دنيا مان هليا ويندا آهن ته اهو نيڪ اولاد انهن جي احسانن کي

ناهي وساريندو، بلڪ پنهنجي مصروفيات جي باوجود انهن جي اِيسالِ ثواب جي لاءِ تلاوتِ قرآنِ ڪرڻ، غريبن ۽ مسڪينن کي کاڌو ڪارائڻ، مسجد ۽ مدرسو بناڻ ۽ دعاءِ مغفرت ڪرڻ سعادت سمجهندو آهي، جيڪي قبر ۾ انهن جي والدين جي راحت ۽ سکون جو سبب ٿيندا آهن، جيئن

روزانو هڪ قرآنِ پاڪ جو اِيسالِ ثواب

منقول آهي ته هڪ ڀيرو ڪنهن شخص خواب ۾ ڏٺو ته قبرستان جا تمام مُردا پنهنجي پنهنجي قبرن مان ٻاهر نڪري جلدي جلدي زمين تان ڪا شيءِ گڏ ڪري رهيا آهن، پر انهن مُردن مان هڪ شخص فارغ ويٺل آهي، هو ڪجهه نٿو چوندو. ان شخص ان مُردي کان پڇيو ته اهي ماڻهو ڇا چوندو رهيا آهن؟ ان جواب ڏنو: زندهه ماڻهو جيڪو صدقو، دعا، تلاوتِ قرآن جو ثواب قبرستان وارن کي موڪليندا آهن اهي ماڻهو انهن جو برڪتون گڏ ڪري رهيا آهن. ان شخص ٻيهر پڇيو: توهان ڇو نٿا چوندو؟ ان مُردي جواب ڏنو، مون کي ان ڪري فراغت آهي (يعني مان نٿو چوندو) چوٽه منهنجو هڪ پٽ حافظِ قرآن آهي جيڪو ڦلاڻي بازار ۾ حلوو وڪڻندو آهي، هو روزانو هڪ قرآنِ پاڪ پڙهي مون کي بخشيندو (يعني اِيسالِ ثواب ڪندو) آهي. اهو شخص صبح بيدار ٿي ۽ انهيءَ بازار ۾ ويو، ڏٺائين ته هڪ نوجوان حلوو وڪڻي رهيو آهي ۽ ان جا چپ چُرِي رهيا هئا، ان نوجوان کان پڇيو ته توهان ڇا پڙهي رهيا آهيو؟ ان جواب ڏنو ته مان روزانو هڪ قرآنِ پاڪ پڙهي پنهنجي والدين کي بخشيندو آهيان، انهيءَ جي تلاوت ڪري رهيو آهيان. ڪجهه عرصي کان پوءِ ان شخص وري خواب ۾ ٻيهر انهيءَ قبرستان جي مُردن کي ڪجهه گڏ ڪندي ڏٺو، ان دفعي اهو شخص به چوندو ۾ مصروف هو جنهن جو پٽ ان کي قرآنِ پاڪ پڙهي بخشيندو هو، ان کي ڏسي ان کي گهڻو تعجب ٿيو، ايتري ۾ ان جي

اک کلي وئي. صبح بيدار ٿي انهيءَ بازار ۾ ويو ۽ تحقيق ڪئي ته معلوم ٿيو ته حلو وڪڻڻ واري حافظ نوجوان جو به انتقال ٿي چڪو آهي.

(روض الرياحين، الفصل الثاني في اثبات... الخ، الحكاية السابعة والخمسون... الخ، ص 144)

منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته نيڪ اولاد والدين جي لاءِ ڪيتري قدر فائدي مند ٿيندو آهي جو معاشي معاملات ۾ مشغوليت جي باوجود به قرآنِ ڪريم جي تلاوت ڪري والدين کي ثواب پهچائڻ کي نٿو وساري. اڄڪلهه اڪثر ماڻهو پنهنجي اولاد جي باري ۾ اها شڪايت ڪندي نظر ايندا آهن ته اسان پنهنجو سڪون وڃائي، پاڻي وانگر پيسو وهائي انهن کي پڙهڻ لڪڻ سيڪاريو پر اسان جو اولاد آهي جيڪو اسان کي سلام ڪرڻ ته پري جي ڳالهه صحيح طرح سان ڳالهه بولڻ به ناهي ڪندو، اسان جي زندگي ۾ اهو حال آهي ته مرڻ کان پوءِ ڪير اسان جي لاءِ فاتح ۽ ايصالِ ثواب ڪندو. ياد رکو! اولاد کي ان حال تائين پهچائڻ ۾ عام طور والدين جو قصور هوندو آهي، جيڪڏهن والدين ڏنيوي تعليم ڏيارڻ ۽ هنر سيکارڻ سان گڏوگڏ پنهنجي اولاد کي حافظِ قرآن، عالمِ دين ۽ سُنتن جو پابند بڻائيندا ته ان جا بهترين نتيجا نه صرف دنيا ۾ بلڪ مرڻ کان پوءِ به نظر ايندا. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**

فجر بعدِ مَدَنِي حلقو

منا منا اسلامي پائرو! پنهنجي پاڻ کي ۽ پنهنجي اولاد کي نيڪ ۽ سُنتن جو پابند ۽ انهن کي پنهنجي لاءِ صدقہ جاريه جو سبب بنائڻ جو طريقو ڄاڻڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ 12 مَدَنِي ڪمن ۾ عملي طور تي شامل ٿي وڃو. 12 مَدَنِي ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم فجر کان پوءِ ”مَدَنِي حلقو“ به آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** هن مَدَنِي حلقي ۾ فجر جي نماز کان پوءِ

3 قرآني آيتن جي تلاوت ۽ ترجمو ڪنزالايمان ۽ تفسير خزائنُ العرفان/ تفسير نورالعرفان/ تفسير صراط الجنان، درس فيضانِ سُنت (4 صفحا) ۽ آخر ۾ منظوم شجره قادريه، رَضْوِيه، ضيائيه، عطاريه به پڙهيو ويندو آهي. ان کان پوءِ شجري جا ڪجهه نه ڪجهه اوردو و وظائف ۽ اشراق و چاشت جا نفل پڙهڻ جي به ترڪيب ٿيندي آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** شجرو شريف پڙهڻ جون گهڻيون ئي برڪتون آهن چوڻه ان ۾ ڪيئي بزرگانِ دين جو ذڪر خیر آهي جنهن جو تذڪرو رحمت جو سبب آهي. حضرت سيدنا سُفيان بن عُيينه **رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا ته نيڪ ماڻهن جي ذڪر جي وقت رحمت نازل ٿيندي آهي.

(حليۃ الأولياء، ج ۷ ص ۳۳۵ رقم ۱۰۷۵۰)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ بزرگانِ دين جي ذڪر خیر تي مشتمل ان مبارڪ شجري جي برڪت سان ماڻهن جون مشڪلون حل ٿينديون آهن ۽ بگڙيل ڪم سنورجي ويندا آهن. اچو! ترغيب طور هڪ مدني بهار ٻڌو ۽ خوش ٿيو.

گهرو جهيڙن کان نجات ملي وئي

بابُ المدينه (ڪراچي) جي هڪ اسلامي پيڻ جي حلفيه بيان جو خلاصو آهي ته اسان جي گهر ۾ ناچاقيون رنجشون وڌي ويون. ڏينهن ڏينهن پاڻ ۾ چڪتاڻ ۽ ناراضگي وڌندي وئي پئي، روزانو لڙائي جهيڙي جو سلسلو رهندو هو جنهن سبب گهر جو سُڪون برباد ٿي ويو هو. سڀني گهر وارن جيان مان به هن صورت حال کان سخت پريشان هئس. گهر ۾ امن قائم ٿيڻ جي ڪا راه نظر نه پئي آئي. انهيءَ دوران پير و مرشد، امير اهلسنت **اَمْتُ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيه** جي توجّه سان مون کي سندن عطا ڪيل شجره عاليه پڙهڻ جو خيال آيو. بس پوءِ ڇا ٿيو! مون شجره عاليه کي گهريلو رنجشون پري ٿيڻ جي نيت سان پڙهڻ شروع ڪري ڇڏيو. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** شجره عاليه پڙهڻ جون اهڙيون برڪتون

نصيب ٿيون جو اسان کي گھريلو جھيڙن کان نجات ملي وئي ۽ اسان جي گھر ۾ اهڙو امن قائم ٿي ويو جو هتي ڪڏهن ناچاقي هئي ئي نه.

مشڪلين حل ڪر شرِ مشڪل ڪشڪو ڪو واسطو
ڪر بلائين رد شهيد ڪر بلا ڪو واسطو

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

منا مٺا اسلامي ڀائرو! اسان کي ڪيپي ته پنهنجي فوت ٿيل ٻارن، ٻچن جي لاءِ صدقو ۽ خيرات، دعاءِ مغفرت ۽ فاتح خواني وغيره جي ذريعي قبر ۾ انهن جي راحت جو سامان ڪرڻ گھرجي چوٽه فوت شده اولاد وڏي شدت سان والدين جي ايسالِ ثواب جي انتظار ۾ هوندي آهي، جيئن

غمزده نوجوان

حضرت سيدنا صالح مري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته مان هڪ ڀيري جمع جي رات جو جامع مسجد ڏانهن وڃي رهيو هئس ته جيئن صبح جي نماز اتي پڙهان. آئون واٽ تي هڪ قبرستان ۾ داخل ٿيس ۽ هڪ قبر وٽ ويهي رهيس. ويهندي ئي منهنجي اک لڳي وئي، مون ڏٺو ته تمام مُردا پنهنجي قبرن مان ٻاهر نڪري آيا آهن ۽ حلقن جي صورت ۾ ويهي ڳالهيون ڪري رهيا آهن، ايتري ۾ هڪ نوجوان به قبر مان ٻاهر نڪتو، ان جا ڪپڙا ميرا هئا، هو غمگين حالت ۾ هڪ پاسي ويهي رهيو. ٿوري دير ۾ آسمان تان ڪيئي ملائڪ لٿا، جن جي هٿن ۾ ٿال هئا، جن تي نُوراني رُومالَ ڍڪيل هئا، اهي هر مُردي کي هڪ ٿال ڏيندا هئا ۽ جيڪو مُردو ٿال وٺندو هو پوءِ پنهنجي قبر ۾ واپس موٽي ويندو هو. ايسٽائين جو هو نوجوان هٿين خالي قبر ۾ واپس وڃڻ

لڳو مون ان نوجون کان پڇيو توهان جي غمگين هئڻ جو ڇا سبب آهي ۽ هي سڀ جيڪو مون ڏٺو ڇا ماجرا آهي؟“ ان جواب ڏنو ”هي زندهه ماڻهن جا اهي صداقا ۽ دعائون آهن جيڪي انهن پنهنجي مرحومن کي موڪليا آهن، جيڪي هر جمع جي رات ۽ جمع جي ڏينهن تائين انهن وٽ پهچنديون آهن. منهنجي ماءُ دنيا ۾ قاتل آهي، ان بي شادي ڪري پنهنجي مشغوليت وڌائي ورتي آهي، هاڻي هوءَ مون کي ڪڏهن ياد ناهي ڪندي،“ مون ان کان ان جي ماءُ جو پتو معلوم ڪيو ۽ ٻي ڏينهن وڃي ان کي پردي ۾ سڏي تمام معاملو بيان ڪيو ته هوءَ روئڻ لڳي، ان عورت چيو: ”بيشڪ هو منهنجو پٽ هو منهنجو لختِ جگر هو.“ پوءِ ان مون کي هزار ڊهره ڏنا ۽ چيائين. ”هي منهنجي پٽ جي طرفان صدقو ڪري ڇڏجان ۽ مان آئنده ان جي لاءِ دعائون ۽ صداقا ڪندي رهنديس.“ مون هدايت مطابق اها رقم نوجوان جي طرفان صدقو ڪري ڇڏي. ٻئي جمعي ئي مون خواب ۾ ان مجمع کي انهيءَ طرح ڏٺو، هن پيري هو نوجوان به سفيد پوشاڪ پاتل گهڻو خوش هو، اهو تيزي سان مون ڏانهن آيو ۽ چوڻ لڳو ته ”اي صالح! الله عَزَّوَجَلَّ اوهان کي جزاءِ خير عطا فرمائي، اوهان جو هديو مون تائين پهچي ويو آهي.“ (روض الرياحين ص ۱۷۸)

ايصالِ ثوابِ جي برڪت سان عذابِ دور ٿي ويو

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ٻڌو ته جنهن نوجوان جي ماءُ پنهنجي فوت ٿيل پٽ کي وساري دنيا ڌاري ۾ مشغول ٿي وئي هئي، جڏهن ان کي پنهنجي لختِ جگر جي قبر جو احوال معلوم ٿيو ته ان پنهنجي پٽ جي لاءِ صدقو ۽ خيرات ڪئي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ان جي برڪت سان هو غمزده مُردو خوش ٿي ويو. تنهنڪري اسان کي به ڪپي ته ڪهڙي ئي مصروفيت هجي پنهنجي مرحومن کي ايسالِ ثوابِ ڪرڻ هرگز نه وساريو بلڪ پنهنجي ٻارن ۽ گهر وارن کي به

ان جي پرپور ترغيب ڏياريو ڇو ته شيطان هرگز اهو ناهي چاهيندو ته ڪو مُردو پنهنجي زنده مسلمان ڀائرن جي دعائن، صدقو و خيرات ۽ نيڪ اعمال جي برڪت سان عذابِ قبر مان نجات ماڻي وٺي.

ايصالِ ثوابِ جي باري ۾ شيخِ طريقت، اميراهلسنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جي رسالي ”قبر وارن جون 25 حڪايتون“ جي صفحي 11 تان هڪ نهايت پياري حڪايت ٻڌو،

حضرت ملا علي قاري **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْبَارِي** نقل فرمائن ٿا: حضرت شيخِ اڪبر مُحييُ الدّينِ ابنِ عَرَبِي **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** هڪ جڳه دعوت ۾ تشريف وٺي ويا، پاڻ ڏٺو ته هڪ نوجوان کاڌو کائي رهيو آهي جنهن جي باري ۾ هي مشهور هو ته هي صاحبِ ڪشف آهي. جنت ۽ دوزخ جو به هن کي ڪشف ٿيندو آهي، کاڌو کائيندي اوچتو هو روئڻ لڳو، سبب دريافت ڪرڻ (يعني پڇڻ) تي چيائين ته منهنجي ماءُ دوزخ ۾ سڙي رهي آهي، حضرت سيدنا شيخِ اڪبر مُحييُ الدّينِ ابنِ عَرَبِي **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** وٽ ڪلمو طيبه ستر (70,000) هزار پيرا پڙهيل محفوظ هو، پاڻ **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** نوجوان جي ماءُ کي دل ۾ ايسالِ ثوابِ ڪري ڇڏيو. فوراً اهو نوجوان کليل لڳو ۽ چيائين ته مان پنهنجي امڙ کي (هاڻي) جنت ۾ ڏسان ٿو.

(مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ، 3/ 222، تحت الحديث: 1142)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان! هو نوجوان ڪشف جي ذريعي پنهنجي امڙ کي جهنم ۾ ڏٺو ته حضرت سيدنا ابنِ عَرَبِي **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ايسالِ ثوابِ ڪرڻ تي پاسو ئي پلٽجي ويو، جنهن حديثِ پاڪ ۾ ستر هزار ڪلمو پاڪ پڙهڻ جي فضيلت آهي. اها هي آهي؛ بيشڪ جنهن شخص ستر هزار پيرا چيو: **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**،**

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ هُنَّ جِي مَغْفَرْتِ فرمائيندو ۽ جنهن جي لاءِ اهو چيو ويو اُنهي جي به مَغْفَرْتِ فرمائيندو. (مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ ج ۳ ص ۲۲۲ تحت الحديث ۱۱۴۲)

اسان کي به گهرجي ته زندگي ۾ گهٽ ۾ گهٽ هڪ دفعو اسان به ستر هزار (70,000) ڀيرا ڪلمو پاڪ پڙهي وٺون. جنهن جا عزيز رشتيدار وفات ڪري وڃن اُنهن کي گهرجي ته هي ورد ڪري ايسالِ ثواب ڪن. اها تعداد هڪ ئي ڏينهن ۽ هڪ ئي نشست (يعني ويهڪ) ۾ پڙهڻ ضروري ناهي، بلڪه ٿورو ٿورو ڪري به پڙهي سگهون ٿا، روزانو گهٽ مان گهٽ 100 ڀيرا ته آساني سان پڙهي سگهجي ٿو.

مجلسِ تقسيمِ رسائلِ جوتعارُف

منا منا اسلامي ڀائرو! پنهنجي مرحومن جي ايسالِ ثواب جي لاءِ مڪتبه المدينه تان ڪتاب ۽ مدني رسالا ۽ VCD's خريدي پاڻ به تقسيم ڪري سگهو ٿا يا دعوتِ اسلامي جي مجلس "تقسيمِ رسائل" سان رابطو ڪري پنهنجي مرحومن جي ايسالِ ثواب جي لاءِ شادي، عرس، تيجهو چاليهي وغيره موقعن تي بستو لڳائي مڪتبه المدينه جا ڪتاب ۽ مدني رسالا مُفت ورهائي سگهو ٿا. اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ اسان کي پنهنجي مرحومن کي وڌ کان وڌ ايسالِ ثواب ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي. امين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

بھيو اے بھايو مجھے تحفہ ثواب کا دیکھو نہ کاش قبر میں، میں منہ عذاب کا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان ايسالِ ثواب جي برڪتن جي

باري ۾ ٻڌو ته،

◆ پنهنجي هر نيك عمل جو ثواب پنهنجي مرحومن کي موڪلڻ بلڪل جائز آهي.

- ❖ ایصالِ ثواب جي لاءِ کاڌو ڪارائٽ صحابہ جي سنٽ آهي .
- ❖ ایصالِ ثواب جي لاءِ پاڻي جو اهتمام ڪرڻ بهترين صدقو آهي .
- ❖ ایصالِ ثواب نُور جي ٿالڻ ۾ ريشمي رُومال سان ڍڪي مرحومن کي پيش ڪيو ويندو آهي.
- ❖ ایصالِ ثواب سان مرحومن کي راحت ۽ سکون ملندو آهي.
- ❖ ایصالِ ثواب عذابِ قبر کان نجات جو ذريعو آهي.

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو ! بيان کي ختم ڪندي سنٽ جي فضيلت ۽ ڪجهه سنٽون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبوٽ، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي؛ جنهن منهنجي سنٽ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)

ان سب مبلغون ڪے خوابون میں اب کرم هو آقا جو سنٽوں کي خدمت بجا ربه ٿين

قبرستان جي حاضري جا 16 مدني گل:

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو! شيخ طريقت، امير آهلسنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رَضَوِي ضِيائي جي رسالي 163 مدني گل صفحي نمبر 36 تان قبرستان جي حاضري جا مدني گل ٻڌون ٿا: ❖ فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: مون توهان کي قبرن جي زيارت کان منع ڪيو هو، پر هاڻي توهان قبرن جي زيارت ڪيو، چوڻه هي

دنيا مان بي رغبتي جو سبب ۽ آخرت جي ياد ڏياريندي آهي. (ابن ماجه، ۲/۲۵۲، حديث

۱۵۷۱) (وليُّ الله جي مزار شريف يا) ڪنهن به مسلمان جي قبر جي زيارت ڪرڻ

لاءِ وڃڻ چاهيو ته مستحب هي آهي ته پهرين پنهنجي گهر (غير مڪروه

وقت) ۾ ٻه رڪعتون نفل پڙهي، هر رڪعت ۾ سورةُ الفَاتِحَةِ کان پوءِ هڪ

پيرو آيهُ الكُرْسِيِّ ۽ ٽي پيرا سورةُ الاخلاص پڙهي ان نماز جو ثواب صاحبِ

قبر کي پهچائي، الله تعاليٰ ان فوت ٿيل شخص جي قبر ۾ نور پيدا

ڪندو ۽ ان (ثواب پهچائڻ واري) شخص کي تمام گهڻو ثواب عطا فرمائيندو.

(فتاويٰ هنديه، ۵/۳۵۰) ❖ مزار شريف يا قبر جي زيارت لاءِ ويندي وات تي فضول

گالهين ۾ مشغول نه ٿيو. (ايضاً) قبرستان ۾ ان عام رستي کان وڃو جتي

ماضي ۾ به ڪڏهن ڪنهن مسلمان جون قبرون نه هيون ۽

”ردالمحتار“ ۾ آهي: (قبرستان ۾ قبرون ختم ڪري) جيڪو نئون رستو ٺاهيو

ويو ان تي هلڻ به حرام آهي. (رَدُّ الْمُحْتَارِ، ۱/۶۱۲) بلڪ نئي رستي جو گمان هجي

تڏهن به ان تي هلڻ ناجائز ۽ گناهه آهي. (دُرُّ مُخْتَارِ، ۳/۱۸۳) ❖ ڪيئي اوليائن جي

مزارن تي ڏٺو ويو آهي ته زائرين جي سهولت خاطر مسلمانن جون قبرون

ڊاهي ڪري فرش ٺاهيو ويندو آهي، اهڙي فرش تي ليٽڻ، هلڻ، بيهڻ،

تلاوت ۽ ذڪر اذڪار جي لاءِ ويهڻ وغيره حرام آهي، پري کان ئي فاتح

پڙهي وٺو. ❖ قبر جي زيارت ميٽ جي چهري جي سامهون بيهي ڪري

۽ ان (يعني قبر واري) جي پيراندي واري پاسي کان ويڃي جو ان جي نگاه

سامهون هجي، سيراندي کان نه اچي جو ان کي مٿو ڪڍي ڏسڻو پوندو.

(فتاويٰ رضويه، ۹/۵۳۲) ❖ قبرستان ۾ انهيءَ طرح بيهو جو قبلي ڏانهن پُٺ ۽ قبر

وارن جي چهري ڏانهن منهن هجي ان کان پوءِ چوي: اَسْلَامٌ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ

الْقُبْرِ يَغْفِرُ اللهُ لَنَا وَلَكُمْ أَنْتُمْ لَنَا سَلَفٌ وَنَحْنُ بِالْآخِرِ يعني: اي قبر وارو! توهان تي

سلام هجي الله عَزَّوَجَلَّ! اسان جي ۽ توهان جي مغفرت فرمائي، توهان اسان

کان پهرين اچي ويا ۽ اسين توهان کان پوءِ اچڻ وارا آهيون. (فتاويٰ هندي، ۵
 /۳۵۰) ❖ قبر جي مٿي اگرتي نه ٻاري وڃي هن ۾ بي ادبي ۽ بد فالي آهي
 (۽ هن سان ميت کي تڪليف ٿيندي آهي) ها جيڪڏهن (حاضرين کي) خوشبو
 (پهچائڻ) جي لاءِ (لڳائڻ چاهيو ته) قبر وٽ خالي جڳهه هجي اتي لڳايو جو
 خوشبو پهچائڻ محبوب آهي. (فتاويٰ رضويه، ۹/۲۸۲، ۵۲۵ ملخصاً) ❖ قبر تي ڏيئو يا
 ميڻ بتي وغيره نه رکو جو اهي باه آهن، قبر تي باه رکڻ سان ميت کي
 اذيت (يعني تڪليف) ٿيندي آهي، ها رات ۾ راه هلندڙن جي لاءِ روشني
 مقصود هجي ته قبر جي هڪ پاسي خالي زمين تي ميڻ بتي يا ڏيئو رکي
 سگهو ٿا.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب ”بهار
 شريعت“ حصو 16 (صفحا 312) ۽ 120 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”سنتين اور
 آداب“ رسالو ”163 مدني گل“ ۽ ”101 مدني گل“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽
 بغور انهن جو مطالعو فرمايو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت
 اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

علم حاصل ڪرو، جهل زائل ڪرو پاڻ گهرايئو، قافلن ۾ چلو
 سنتين سڳهن، تين دنن ڪهه ليهه هر مهيني چلئو، قافلن ۾ چلو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاءِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمعي ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناهه مُعَاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرتِ سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو ته ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناهه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُڙود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) ڇهاڪ دُڙود شريف جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةَ دَائِبَةٍ بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي رحمۃ الله تعالى عليه ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُڙود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُڙود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي سبب صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُڙود پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽³⁾

¹...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

³...القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبَقْعَدَ الْبُقْرَبِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ اُمِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ مُعَظَمِ آهي جيڪو شخص هن درود شريف کي پڙهي ته ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁾

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ آهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر مائڪ هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(1) چئن شب قدر حاصل ڪري ورتي-

فرمانِ مصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي جنهن هن دعا کي 3 ڀيرا پڙهيو ته ان چئن شب قدر حاصل ڪري ورتي.⁽³⁾

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ڪريم ۽ ڪريم کان سواءِ ڪو به عبادت جي لائق ناهي الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

¹ ... الترغيب والترهيب، كتاب الذكر و الدعاء، ۳۲۹/۲، حديث: ۳۰

² ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

³ ... تاريخ ابن عساکر، ۱۵۵/۱۹، حديث: ۴۴۱۵